

Judecătoria Centru, mun. Chişinău
Judecător: Tizu Svetlana
Curtea de Apel Chişinău
Judecători: M. Guzun, I. Cotruţă şi N. Simciuc

ÎNCHEIERE

06 septembrie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie

în componenţa:

Preşedintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druţă şi Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Societăţii cu Răspundere Limitată „Beruf Auto”, în procedura falimentului,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sipuş” împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Beruf Auto” în procedura falimentului, privind încasarea datoriei, a penalităţii şi a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 28 martie 2017, prin care apelul declarat de lichidatorul Societăţii cu Răspundere Limitată „Beruf Auto”, în procedura falimentului a fost respins, fiind menţinută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chişinău din 31 mai 2016,

A C O N S T A T A T:

La 12 martie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Sipuş” a depus cerere de chemare de chemare în judecată împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Beruf Auto” în procedura falimentului, privind încasarea datoriei, a penalităţii şi a cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretenţiilor a invocat că la 11 februarie 2014, între reclamant şi pârît a fost încheiat contractul nr. 3, prin care pârâtul a primit în folosinţă temporară staţia PECO, amplasată în raionul Râşcani, s. Corlăteni. La 19 martie 2014, staţia PECO a fost transmisă pârâtului, fapt confirmat prin actul de primire-predare.

Reclamantul menţionează că termenul contractului începe să curgă din

momentul semnării și valabil pînă la 31 decembrie 2019, iar potrivit pct. 3.1. din contractul pârâtul urma să achite lunar cîte 3600 euro, inclusiv TVA, dar nu mai puțin de 66000 lei.

Suplimentar reclamantul a punctat că în urma executării necorespunzătoare a clauzelor contractuale de către pârât, la 22 decembrie 2014, contractul a fost reziliat, iar reieșind din actul de verificare reciprocă din 14 februarie 2015, datoria pârâtului față de reclamant constituia suma de 240581,15 lei.

Ulterior, pârâtul a stins parțial datoria existentă, iar la 01 martie 2015 datoria fiind de 90581,15 lei.

Totodată, reieșind din prevederile pct. 6.2 al contractului nominalizat, pentru neexecutarea în termen a obligațiilor contractuale, pârâtul urmează să achite o penalitate în mărime de 127719,42 lei.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată „Sipuș” încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Beruf Auto” în procedura falimentului, în beneficiul reclamantului a sumei de 90 581,15 lei – cu titlu de datorie, sumei de 7719,42 lei – cu titlu de penalitate și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 mai 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sipuș” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Beruf Auto” în procedura falimentului, privind încasarea datoriei, a penalității și a cheltuielilor de judecată, a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Beruf Auto” în procedura falimentului, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Sipuș”, suma de 57968,85 lei – cu titlu de penalitate și suma de 1379,06 lei – cu titlu de taxă de stat. În rest, pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate (f.d. 97, 110-111).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că cerințele invocate în acțiune se încadrează parțial în prevederile Legii.

La 01 iulie 2016, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Beruf Auto”, în procedura falimentului a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 mai 2016, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă a neîntemeiată.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2017, apelul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Beruf Auto”, în procedura falimentului a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 mai 2016 (f.d. 137, 138-141).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant sunt neîntemeiate și nu și-au găsit reflectarea în probele acumulate la materialele dosarului.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 26 mai 2017, lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Beruf Auto”, în procedura falimentului, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a invocat că atît instanța de apel, cît și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău, prin care la 20 mai 2017 a fost expediată copia deciziei instanței de apel în adresa părților (f.d. 142), însă la dosar nu sunt probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copie deciziei recurate.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 14 iunie 2017, în adresa intimatei a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Beruf Auto”, în procedura falimentului asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Beruf Auto”, în procedura falimentului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Beruf Auto”, în procedura falimentului se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea